

Journal of Education Studies

Volume 27
Issue 2 November 1998-February 1999

Article 10

February 1999

เวทีวษาการ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

(1999) "เวทีวษาการ," *Journal of Education Studies*: Vol. 27: Iss. 2, Article 10.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol27/iss2/10>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

องค์การแห่งการเรียนรู้ Learning Organization*

สืบเนื่องจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “Learning Organization” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชวินทร์ ธรรมนันท์กุล อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เกียรติเป็นวิทยากรให้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ ข้าราชการสาย ข และสาย ค ของคณะ รวมจำนวน ๓ รุ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อเรียนรู้การพัฒนาคณะครุศาสตร์ให้เป็น Learning Organization

Learning Organization คืออะไร

Learning Organization คือ องค์การที่สามารถเรียนรู้และสร้างความรู้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะที่จะก่อเกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจการไปสู่เป้าหมายร่วมขององค์การ โดยการให้บุคลากรในองค์การนั้นได้ใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ การทำงานร่วมกันเพื่อไปสู่จุดหมายเดียวกัน ต้องอาศัยการเรียนรู้ทั้งรู้เรา รู้เขา รู้ทั้งเรื่องภายในและภายนอกองค์การ เมื่อเรียนรู้แล้วต้องให้มีการเปลี่ยนแปลง บุคลากรในองค์การผู้ซึ่งจะต้องถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันนั้น จะต้องเป็นผู้ที่ใฝ่พัฒนา ทั้งพัฒนาตนเอง และช่วยให้ผู้อื่นพัฒนา มีความคิดที่พร้อมจะปรับเปลี่ยน ไม่ยึดติดกับกรอบความคิดเดิม ต้องช่วยกันสร้างวิสัยทัศน์ร่วมขององค์การ มีการสร้างภูมิรู้ของทีมงาน มีการถ่ายทอดความรู้แก่กันและกันภายในองค์การ มีการรับฟังกัน และที่สำคัญคือมีวิถีคิดอย่างเป็นระบบ โดยสรุปศาสตร์ทั้ง ๕ ขององค์การเรียนรู้ คือ

๑. การใฝ่พัฒนาศักยภาพบุคคล (Personal Mastery) ใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล สร้างสรรค์ผลที่มุ่งหวัง และสร้างบรรยากาศกระตุ้นเพื่อนร่วมงานให้พัฒนาศักยภาพไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
๒. โมเดลความคิด (Mental Models) ทำให้เกิดความกระฉ่างใจกับรูปแบบความคิดความเชื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจและการกระทำของตน และเพียรพัฒนารูปแบบความคิดความเชื่อให้สอดคล้องกับการแปรเปลี่ยนไปของโลก ไม่ยึดติดกับความเชื่อเก่า ๆ ที่ล้าสมัยไปแล้ว
๓. จินตทัศน์ร่วม (Shared Vision) ช่วยกันสร้างภาพอนาคตของหน่วยงานที่ทุกคนจะทุ่มเทเมहनึกแรงกายแรงใจกระทำให้เกิดขึ้น
๔. การสร้างภูมิรู้ทีม (Team Learning) แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และทักษะวิธีคิดเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาและศักยภาพของทีมงานโดยรวม

๕. การคิดเชิงระบบ (Systems Thinking) วิธีคิดและภาษาที่ใช้อธิบายพฤติกรรมความเป็นไปต่างๆ ในรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลที่สืบเนื่องกัน เพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกระบวนการความเป็นไปในโลกแห่งความจริง

การให้เอกชนดำเนินการ (Privatization) ด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร*

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้จัดประชุมสัมมนาคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครเรื่อง “การให้เอกชนดำเนินการ (Privatization) ด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร” โดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีแนวคิดที่สอดคล้อง และมุ่งหาแนวทางที่เหมาะสมในการให้เอกชนเข้ามามีส่วนดำเนินการด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการสัมมนาเป็นการให้เอกชนดำเนินการด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครจะต้องมีขั้นตอนอย่างแน่นอน เพราะนอกจากจะเป็นนโยบายที่กรุงเทพมหานครผลักดันอยู่แล้ว ยังมีแรงผลักดันจากนโยบายของรัฐบาลด้วย ส่วนรูปแบบการดำเนินการยังเป็นเนื้อหาที่ยังต้องศึกษาต่อไปในรายละเอียดอีก ในขณะนั้นเริ่มมีการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาบ้างแล้วในบางกิจกรรมของบางโรงเรียนกรุงเทพมหานคร เช่น โรงเรียนบ้านบางกะปิ ได้ให้เอกชนเข้ามาจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการดูแลเครื่องคอมพิวเตอร์ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้ว

ได้มีการนำเสนอรูปแบบที่น่าจะเป็นไปได้ในการให้เอกชนดำเนินการด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร คือ

แบบที่ ๑ กรุงเทพมหานครให้เอกชนเข้ามาซื้อสิทธิในการบริหารจัดการโรงเรียน โดยเอกชนเป็นผู้ลงทุนด้านการบริหารจัดการ ๑๐๐ % กรุงเทพมหานครลงทุนด้านอาคารสถานที่ ที่ดิน

แบบที่ ๒ รูปแบบของโรงเรียนในกำกับรัฐบาล ซึ่งยังใช้งบประมาณจากรัฐบาล และบุคลากรก็ยังเป็นข้าราชการอยู่แต่ให้มีการบริหารจัดการแบบเอกชน

แบบที่ ๓ กรุงเทพมหานครเป็นผู้ลงทุน ๑๐๐ % แต่ให้เอกชนจ้างเหมาทำเป็นโครงการๆ ไป

เมื่อให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแล้วไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม กรุงเทพมหานครจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตัวเองไปจากเดิมซึ่งเคยเป็นผู้ลงมือทำเองไปเป็นผู้กำกับ ตรวจสอบ และประกันคุณภาพ นอกเหนือจากบทบาทเดิมคือเป็นผู้ลงทุน เพื่อให้นักเรียนของกรุงเทพมหานครได้เรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายไม่มากตามเดิม

แนวความคิดที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครนี้ เป็นแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาแนวคิดหนึ่ง ซึ่งไม่ว่ารูปแบบจะออกมาแบบใดก็ตาม เป้าหมายหลักจะอยู่ที่นักเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

---

*สรุปโดย ผศ. ดร. สุรกี รุโจปการ : ฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย